

Γ

Γ

Γοτ'εω(καὶ-вѣ.) ἐπὶρ. ἐτοί-
μως.

Γοψένιѣ, ἱα. οὐδ. ξενία, ἐξία-
σις. = οὐγοψένιѣ.

Γοψѣ, στίши (οὐ). = οὐγοψάю.

Γραβѣтелство, α. οὐδ. = γρα-
βλένιѣ.

Γραбѣтель, α. ἀρσ. ἄρπαξ,
ἀρπακτής, ἀρπακτήςρ. = χήψ-
никъ.

Γραбѣтельница, βι. θηλ. ἀρ-
πάκτειρα.

Γραблѣнѣ, ἱα. οὐδ. ἄρπαγή,
ἀρπαγμός, ἀρπαγμα, ἄρ-
πασμα. = χήψένιѣ.

Γράблю, биши (раз, ѡ). ἀρπά-
ζω, διαρπάζω, ληΐζομαι, λε-
ηλατῶ, λαφυραγωγῶ, λείαν
ἐλαύνω. 2) = ποхиψάю.

Γράдний, αα, σε. ἐπιθ. = γράд-
скій. 2) κτήτ. τοῦ γράдъ
(δηλ. χάλαζα). ὁ τῆς χαλά-
ζης.

Γράдскій, αα, σε, καὶ-скій, αα,
се. πολιτικός, ἀστικός, καὶ
ὁ τῆς πόλεως = γράдний.

1. σημεῖο.

Γράдъ, α. ἀρσ. πόλις, ἄςυ. 2) χά-
λαζα.

Гражданѣнъ, α. ἀρσ. πολίτης
(πληθ. граждaнѣ.)

Граждѣнство, α. οὐδ. πολιτεία.

2) ἄθροιστ. ἡ σύγκλητος, ἡ γε-
ρουσία, οἱ πολῖται (222).

Γράμματα, βι. θηλ. = γράмота.

Γραмматѣка, η. θηλ. (ἐλλ.)

Γραμματική.

Γράмота, βι. θηλ. (ἐλλ.) γράμ-
ματα (τουτέστι τὸ εἰδέναι
γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν).
2) = послѣнѣ. 3) χρυσόβουλ-
λον.

Грѣкна, η. θηλ. ἑλληνίς (γυ-
νή), γραική.

Грѣкъ, α. ἀρσ. γραικός, ἑλλήν.

Гремлю, мѣши (вѣс). παρτ. гре-
мѣхъ, βροντῶ, βρομέω-ῶ,
βρέμω.

Грѣчески. ἐπὶρ. = ἑλληνски. 1
2) ἀπλοελληνιστὶ, γραικικά.

Грѣескѣй, αα, σε. ἐπιθ. = ἑλ-
линскѣй. 2) ἀπλοελληνικός,
γραικικός.

Грѣвна, βι. θηλ. κλοιός. 2) ψέλ-
λιον, χλιδών, στρεπτόν.
= запѣстѣ. 3) — пѣназѣй.
ἡ μνᾶ.

Грѣбный, αα, σε. ἐπιθ. ὁ τοῦ
τάφου-τοῦ μνήματος. 2) ἐν-
τάφιος = погребѣльный.

Грѣбъ, α. ἀρσ. τάφος, μνήμα,
μνημεῖον.